

67. Lov om ændringer i lov om bekæmpelse af kønssygdomme. (Indenrigsminister *Hans Hækkerup*). [A. sp. 933. C. sp. 555].

Skriftlig fremsættelse $20/1$ (F. sp. 1886). 1. beh. $20/1$ (F. sp. 2314). Partiernes ordførere: Albertsen (Boye Hansen), Nathalie Lind (Thisted Knudsen), Langkilde, Grethe Philip (Else-Merete Ross), Poul Dam og Anne Feldt-Rasmussen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Boye Hansen, Albertsen, Andreas Hansen, Poul Hansen (Grenå) [formand], Viola Nørlov, Orla Pedersen, Astrid Skjoldbo, Karl Max Rasmussen, Thisted Knudsen, Diderichsen (fra $31/3$ Ejner Kristensen), P. E. Eriksen, Nathalie Lind, Langkilde, Gottschalek-Hansen, Erna Sørensen, Else-Merete Ross [næstformand] og Poul Dam). Betænkning (B. sp. 839) afgivet $19/5$. 2. beh. $25/5$ (F. sp. 5561). 3. beh. $31/5$ (F. sp. 5793). *Loven stadfæstet 4. juni 1965.* (Lovt. nr. 209).

Ved loven foretages nogle ændringer i lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme. Disse ændringer tilsigter først og fremmest at *overføre straffelovens regler vedrørende smitte med kønssygdomme til den særlige lov om bekæmpelse af disse sygdomme*, dog med visse mindre ændringer. Samtidig er hertil svarende ændringer foretaget i straffeloven, jfr. den nedenfor under nr. 110 omhandlede sag. Lovens øvrige bestemmelser drejer sig om ajourføringer samt om udskydelse af revisionsfristen til folketingsåret 1969-70.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *indenrigsministeren* om de foreslåede bestemmelser indhold og formål:

„Lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme afløste den såkaldte oktoberlov, lov nr. 81 af 30. marts 1906 om modarbejdelse af offentlig usædelighed og venerisk smitte. På baggrund af den betydelige stigning i antallet af smittede med kønssygdomme under og umiddelbart efter anden verdenskrig indførte loven af 4. juni 1947 skærpede regler om smitteopsporing og pligten til at underkaste sig lægebehandling.

Loven skulle forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52. Det viste sig da, at antallet af smittede med kønssygdomme var faldet ganske væsentligt, hvilket man blandt andet tilskrev den nye lovs effektive regler. Af lægelige grunde mente man det imidlertid ikke forsvarligt at slække på agtpågivenheden over for kønssygdommene.

Da loven i 1956 på ny skulle forelægges til revision, var antallet